

אבל אין כל היחר סוטרי ואין כל צורך מעשי לשביתתו של עובדים אלה.
"המעביד" שלהם אינו "סנצל" ואינו מהעסך טחם, גם הוא עובד, ויש לברוא מכשיר
ארגוני שיסדר כל הטכסוכים והחביעות, וביקשתי לדחות כל הכירורים עד שתקום
משלה.

4.12.59, יום ו'

בא אצלי הראל - שגרירנו לסוסקבה, רוסא, חבר אה"ע. סיגור לי על שיחתו
עם בודרוב שזעזעה אותו. בודרוב טוען שאנו המדינה היהידה בעולם הרוצה לסנוע
הפגת המתיחות בין מזרח ובין מערב. הוא קורא בכל בוקר 24 עתונים - וכולם
מלאים שטנה נגד בה"מ. הוא מודיע על כך לטטטלחו. ברוסיה היו לה ידידים יהודים,
אבל זה הוא עלול ליהפך לאנטישמי. כעטו שמוך לא רק על מטטלת ישראל, אלא על
יהדות העולם. כולה מהנגדה ברוסיה, וראיה - הקונגרס היהודי העולמי.
ואשר לרוסיה: יש קצה יותר חושש. לא מפחדים לדבר במני זר. מבקרים מעשי
המשלה - במיג מסויס. מצב היהודים אומלל. רצו לבולל אותם, אבל הנוער כולו
למיהת לארץ, כי אין לו עתיד ברוסיה. אין תועלת בשגרירות ישראלית לגומה -
אבל היא מעודדת היהודים. כשחוא נסע לקרים באוסו - לא הרשו לו לשוב באוסו -
כי בכל עיר נאטטו יהודים להביט על הדגלון הישראלי. הוא חוזר בעוד שבוע
לפוסקבה.

- באו אצלי שמעון מרס וג'ורא. שמעון כציע את בני אשלבוס למזכיר

המפלגה. הוא נואם מצוין, איש מוסרי ודוכה לאליק.

אחריהם בא אלי יוסף יעקבסון. הוא אצל גלילי ויגאל אלון. יש להם פענות

נגדי. הכלליים נבוכים. הוא רוצה להביא את הלל קול שישיע על חבריו לחסוך

בשנוי שיטת הבחירות.

כתבתי חשבוה על מכתבים שנערמו אצלי.

5.12.59

חזרתי אח"צ לירושלים - ובערב חוג תנכי מסל יוחס. הרצה מרס. גוסמן

והסלים מלצר. הבירור היה רב ענין. לבסוף ברכות לשזר לטלאה לו שבקים.

6.12.59, יום א'

באו איסר וחיים כחן. היה בויר, ההובע הכללי של הסן, יהודי וסיפראס

כי נמצא אייכמן, והוא בארגנטינה. הוא יספר זאת ל-5-6 אנשים בגרמניה וחמשה/

חדרש חסגרתו. הצעתי לבקש ממנו שלא יספר לאיש ולא ידרשו הסגרתו, אלא ימסור

לנו כתבתו, ואם נמצא כי הוא שם - נמסור אותו ונביא אותו הנה. איסר יעסוק בזה.